

SFS 2002:444

Utkom från trycket
den 11 juni 2002

Lag om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, m.m.;

utfärdad den 30 maj 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Lagens syfte

1 § Denna lag innehåller bestämmelser för genomförande av den internationella konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism som antogs av Förenta nationernas generalförsamling den 9 december 1999 (54/109).

Särskilt allvarlig brottslighet

2 § Med särskilt allvarlig brottslighet avses i denna lag

1. mord, dråp, grov misshandel, människorov, olaga frihetsberövande, grovt olaga tvång, mordbrand, grov mordbrand, allmänfarlig ödeläggelse, sabotage och spridande av gift eller smitta om syftet med gärningen är att injaga skräck i en befolkning eller en befolkningsgrupp eller att förmå en regering eller en internationell organisation att vidta eller att avstå från att vidta en åtgärd,

2. grovt sabotage, kapning, sjö- eller luftfartssabotage och flygplatssabotage,

3. sådan brottslighet som avses i artikel 1 i den internationella konventionen den 17 december 1979 mot tagande av gisslan, artikel 7 i konventionen den 3 mars 1980 om fysiskt skydd av kärnämne samt artikel 2 i den internationella konventionen den 15 december 1997 om bekämpande av bombattentat av terrorister,

4. mord, dråp, misshandel, grov misshandel, människorov, olaga frihetsberövande, grov skadegörelse, mordbrand, grov mordbrand samt hot om sådana brott, om gärningen utförs mot sådana internationellt skyddade personer som avses i konventionen den 14 december 1973 om förebyggande och bestraffning av brott mot diplomater och andra internationellt skyddade personer.

¹ Prop. 2001/02:149, bet. 2001/02:JuU25, rskr. 2001/02:268.

Ansvar

3 § Den som samlar in, tillhandahåller eller tar emot pengar eller andra tillgångar i syfte att dessa skall användas eller med vetskap om att de är avsedda att användas för att begå särskilt allvarlig brottslighet döms till fängelse i högst två år.

Är brott som anges i första stycket grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om det utgjort led i en verksamhet som bedrivits i större omfattning eller annars varit av särskilt farlig art.

I ringa fall döms inte till ansvar.

4 § För försök till brott enligt 3 § döms till ansvar enligt bestämmelserna i 23 kap. 1 § brottsbalken.

5 § Om gärningen är belagd med samma eller strängare straff i brottsbalken skall inte dömas till straff enligt 3 och 4 §§ i denna lag.

Domsrätt

6 § Svensk medborgare eller utlänning som befinner sig här i riket och som har begått brott enligt 3 eller 4 § i denna lag döms vid svensk domstol även om domsrätt enligt 2 kap. 2 eller 3 § brottsbalken inte föreligger. Detta gäller även om brottet i enlighet med 5 § i denna lag skall bestraffas enligt brottsbalken.

Bestämmelser om krav på tillstånd att väcka åtal i vissa fall finns i 2 kap. 5 § brottsbalken.

Förverkande

7 § Tillgångar som varit föremål för brott enligt denna lag skall förklaras förverkade, om det inte är uppenbart oskäligt. I stället för tillgångarna kan värdet av dessa förklaras förverkat. Även utbyte av brott enligt denna lag skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

Vissa skyldigheter för finansiella företag, m.m.**Gransknings- och uppgiftsskyldighet**

8 § De företag som avses i 2 § första stycket lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt skall granska alla transaktioner som skäligen kan antas avse tillgångar som är föremål för brott enligt denna lag.

Företaget skall därvid lämna uppgifter till Rikspolisstyrelsen eller den polismyndighet som regeringen bestämmer om alla omständigheter som kan tyda på att en transaktion avser tillgångar som är föremål för brott enligt denna lag. Sedan sådana uppgifter har lämnats skall företaget på begäran av myndigheten lämna de ytterligare uppgifter som behövs för utredningen om brott enligt denna lag.

När uppgifter har lämnats enligt andra stycket, skall även annat företag som avses i 2 § första stycket lagen om åtgärder mot penningtvätt lämna de uppgifter för utredningen om brott enligt denna lag som myndigheten begär.

9 § Ett företag som avses i 2 § första stycket lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt får inte medvetet medverka vid transaktioner som kan antas avse tillgångar som är föremål för brott enligt denna lag.

Meddelandeförbud

10 § Ett företag som avses i 2 § första stycket lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt, dess styrelseledamöter eller anställda får inte röja för kunden eller för någon utomstående att en granskning har genomförts eller att uppgifter har lämnats enligt 8 § eller att polisen genomför en undersökning.

Övriga tillämpliga bestämmelser

11 § I fråga om transaktioner som avses i 8 § skall i övrigt bestämmelserna i 4–8 §§, 10 § samt 13 § första stycket lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt tillämpas på motsvarande sätt.

Ansvarsbestämmelse

12 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1. åsidosätter gransknings- eller uppgiftsskyldigheten enligt 8 §, eller
2. bryter mot meddelandeförbudet i 10 §.

Finansinspektionens underrättelseskyldighet

13 § Om Finansinspektionen vid en inspektion av ett företag eller på annat sätt får kännedom om transaktioner som kan antas avse tillgångar som är föremål för brott enligt denna lag, skall inspektionen underrätta Rikspolisstyrelsen eller den polismyndighet som regeringen bestämmer om transaktionerna.

Bemyndigande

14 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om vilka rutiner som skall följas i de företag som avses i 2 § första stycket lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt för att förhindra att de utnyttjas för transaktioner avseende tillgångar som är föremål för brott enligt denna lag samt vilken information och utbildning som för detta ändamål skall tillhandahållas de anställda i företagen.

Registerfrågor

Tillämpningsområde

15 § Bestämmelserna i 16–22 §§ gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204) vid behandling av personuppgifter i fråga om sådana transaktioner som avses i 8 §.

Ändamål

16 § Företag som avses i 8 § första stycket får föra register över sådana uppgifter som företaget lämnat med stöd av 8 § andra stycket

1. för att förhindra att företaget medverkar vid transaktioner som avser tillgångar som är föremål för brott enligt denna lag, och
2. för att företaget skall kunna uppfylla uppgiftsskyldigheten i 8 § andra stycket.

Innehåll

17 § Ett register som avses i 16 § får endast innehålla

1. namn, person-, samordnings- eller organisationsnummer och adress,
2. kontonummer eller motsvarande, samt
3. de övriga uppgifter som lämnats med stöd av 8 § andra stycket.

Information till den registrerade

18 § Uppgifter ur ett register som avses i 16 § får inte lämnas ut till den registrerade.

Gallring

19 § En uppgift i ett register som avses i 16 § skall gallras

1. om den myndighet som avses i 8 § andra stycket beslutar att inte inleda eller att lägga ned utredning om brott som avses i denna lag,
2. om en förundersökning har avslutats utan att åtal väckts med anledning av de lämnade uppgifterna,
3. om en domstol har meddelat dom eller beslut som vunnit laga kraft med anledning av de lämnade uppgifterna, eller
4. senast ett år efter det att uppgifter lämnats med stöd av 8 § andra stycket.

Samkörning

20 § Ett företags register som avses i 16 § får inte samköras med motsvarande register hos ett annat företag.

Rättelse och skadestånd

21 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

Tystnadsplikt

22 § Den som är verksam i företag som avses i 8 § får inte obehörigen röja uppgift i ett register som avses i 16 §.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken skall inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

THOMAS BODSTRÖM
(Justitiedepartementet)

